

[Harald Petersen.]

vilje og den Mulighed for Kapitaldannelse, som efter vor Opfattelse er en grundlæggende Betingelse for alle samfundsøkonomiske og sociale Fremskridt her i Landet.

Et sundt Samfund kan naturligvis bære store Skatter, naar Produktionsevnen og Afsætnings- og Indkøbsmulighederne er vel afbalancerede, men selvfølgelig er store Skatter ikke et Maal i sig selv. Hvad det efter vor Opfattelse gælder om for vor Land i den kommende Tid, er gennem Styrkelse af hele vor produktive Virksomhed paa Land og i By at skabe en saadan Styrkelse af selve Skatteunderlaget, at Byrderne kan bæres, samtidigt med at Fremskridt for Befolkningen kan beforders, og at Tillid og Tryghed i Befolkningen kan opretholdes over for de offentlige Myndigheder, saaledes at de her anvendte situationsbestemte og paa mange Omraader stærkt generende Skattekontrolmetoder ikke bundfælder sig i en Lammelse af det Initiativ, der skal klare Nationens Vanskeligheder i de kommende Dage. Jeg vil gerne understrege, at mange af de her foreslaaede Bestemmelser er af ganske ekstraordinær Karakter, og at de derfor ikke kan skabe et bindende Præcedens over for Fremtiden.

Jeg skal ikke foretage nogen Gennemgang af dette Lovforslag i Enkeltheder. Den højtærede Finansminister har i sin Fremsettelsestale i saa Henseende givet en meget grundig Redegørelse for alle Hovedlinier og vigtige Enkeltheder i Forslaget. Der er dog ganske enkelte Bestemmelser, jeg gerne vil opholde mig lidt ved.

Det gælder først § 67, 2det Stykke, der indeholder de Regler, hvorefter Ihænderhaverpapirer under visse Forudsætninger kan være at inddrage til Fordel for Statskassen. Det vil sige, at Staten altsaa ved denne Foranstaltning f. Eks. kan opnaa at blive Aktionær i et større eller mindre Antal Aktieselskaber. Jeg mener, at det for Klarheds Skyld maa slaas fast, at der skal være en vis Frist til Afhændelse af Aktier, som er erhvervet paa denne Maade. Staten vilde jo som Aktieejer kunne opnaa Stemmeret i saadanne Selskaber, og det vilde efter vor Opfattelse være fuldkommen urimeligt, om en Foranstaltning af denne Karakter skulde kunne føre til noget saadant. Det er ogsaa muligt, at der er tænkt paa, at saadanne Aktier f. Eks., som Staten paa denne Maade kommer i Besiddelse af, skal afhændes hurtigst muligt og i hvert Fald inden en bestemt Frist, idet der jo i selve den førnævnte Paragraf staar et Punktum, hvor det hedder, at de herved

indvundne Beløb skal indsættes paa særlig Konto o. s. v. Det, at der staar Ordet „Beløb“, kunde jo tyde paa, at man allerede der har tænkt paa, at Aktiebesiddelsen skal afvikles, og at man altsaa saa hurtigt som muligt skal frigøre sig for dette Medejerskab i de forskellige Selskaber.

Dernæst er der de Bestemmelser i Lovforslaget, der omhandler, hvad der skal gøres ved de Beløb, som Staten paa denne ekstraordinære Maade er kommet i Besiddelse af.

Den almindelige Regel er jo, at de skal indsættes paa særlig Konto i Nationalbanken, og at der kun kan disponeres over dem ved særlig Lov. Jeg gaar ud fra, at det er Forudsætningen, at denne Konto spærres, men ogsaa, at den kun kan anvendes til de pengepolitiske Formaal, der gaar ud paa at nedbringe Mellemværendet mellem Staten og Nationalbanken, og at det er en udtrykkelig Forudsætning, at saadanne Beløb, som Staten kommer i Besiddelse af, under ingen Omstændigheder kan gaa ind i Statens almindelige Drift.

Der skal jo nu foretages en Gennemgang af Lovforslagets Enkeltheder i Udvalg, og hvis det er muligt at gennemføre Løttelser, som vil gøre det bedre for praktisere, og som kan medføre, at Befolkningen lettere kommer over de Indgreb, der foretages, vil det selvfølgelig være gavnligt. Men i øvrigt betragter jeg det saaledes, at alene Forelæggelsen af et Forslag som dette i Realiteten betyder, at Terningerne er kastet. Det er nu et Spørgsmaal om at ville eller ikke ville, og selvfølgelig har den højtærede Finansminister Ret i, at alle de væsentlige Bestemmelser og de Bestemmelser, paa Grundlag af hvilke der allerede er truffet Dispositioner af den ene og den anden Art, naturligvis staar fast, og at allerede truffne Dispositioner naturligvis ikke kan ændres.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Henning Hasle i, at et Forslag af denne Karakter naturnødvendigt lægger et særligt Ansvar baade paa Regeringen og paa den Administration, der har staaet for Udarbejdelsen af Forslaget. Jeg er da heller ikke i Tvivl om, at dette Ansvar er den højtærede Finansminister parat til at paatage sig. Men ud fra de her fremsatte korte Betragtninger skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Forslaget til en baade hurtig og velvillig Behandling.

Bertel Dahlgaard: Dette Forslag omfatter 4 Hovedafsnit. I første Afsnit foreslaas en ekstraordinær Formueopgørelse pr.